

Dosarul nr. 3ra-402/20

Prima instanță - (Judecătoria Bălți, sediul central) S. Ghercavii
Instanța de apel - (Curtea de Apel Bălți) A. Gheorghieș, I. Talpa, O. Moraru

ÎNCHEIERE

18 martie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Nicolae Uncuța,
în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în
judecată depusă de Nicolae Uncuța împotriva Cancelariei de Stat a Republicii
Moldova cu privire la contestarea actului administrativ, restabilirea în funcția
anterior deținută și repararea prejudiciului moral,
împotriva deciziei din 26 noiembrie 2019 a Curții de Apel Bălți,

c o n s t a t ă:

La 15 martie 2017, Nicolae Uncuța a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Cancelariei de Stat a Republicii Moldova cu privire la contestarea
actului administrativ.

În motivarea acțiunii a indicat că prin hotărârea din 9 februarie 2016 a
Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, a fost restabilit în funcția de șef adjunct al
Oficiului teritorial Bălți al Cancelariei de Stat.

Astfel, în scopul executării hotărârii din 9 februarie 2016 a Judecătoriei
Buiucani, mun. Chișinău, prin Hotărârea Guvernului nr. 46 din 1 februarie 2017 a
fost numit (restabilit) în funcția de șef adjunct al Oficiului teritorial Bălți al
Cancelariei de Stat.

Concomitent cu publicarea Hotărârii Guvernului nr. 46 din 1 februarie 2017
în Monitorul Oficial, la 3 februarie 2017, Cancelaria de Stat a Republicii Moldova
a emis ordinul nr. 33-A prin care s-a ordonat desemnarea lui Nicolae Uncuța șef
adjunct al Oficiului teritorial Bălți al Cancelariei de Stat, responsabil de raionul
Glodeni.

La 6 februarie 2017, ordinul 33-A a fost expediat în adresa Oficiului teritorial
Bălți al Cancelariei de Stat pentru informarea titularului. După familiarizare cu
conținutul ordinului, și-a expus dezacordul, l-a semnat și a purces la executarea
acestuia.

Totodată, la 16 februarie 2017, a depus în conformitate cu articolul 14 din
Legea contenciosului administrativ cerere prealabilă, prin care a solicitat anularea
ordinului nr. 33-A din 3 februarie 2017 emis de Cancelaria de Stat a Republicii

Moldova. Or, acesta este ilegal în fond, deoarece prin hotărârea din 9 februarie 2016 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, a fost restabilit în funcția deținută anterior eliberării, adică la 9 octombrie 2015, funcția de „responsabil pe mun. Bălți”.

Mai mult, ordinul nr. 33-A din 3 februarie 2017 emis de Cancelaria de Stat a Republicii Moldova este ilegal și din motiv că procedura de restabilire în funcția anterior deținută, în baza hotărârii din 9 februarie 2016 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, nu s-a finalizat, deoarece a fost întrerupt lanțul etapelor de restabilire și s-a intervenit brutal în cadrul executării hotărârii judecătorești.

Dealtfel, la momentul restabilirii la serviciu, la 3 februarie 2017, funcția deținută anterior era ocupată de altă persoană, iar angajatorul nu a respectat prevederile art. 82 pct. j1 din Codul muncii, iar drept consecință prin ordinul nr. 33-A din 03 februarie 2017 s-a stopat executarea prevederilor legale și a încălcat corelația dintre documentul executoriu și actul normativ al Cancelariei de Stat.

Astfel, reclamantul a opinat că la emiterea ordinului nr. 33-A din 3 februarie 2017 au fost ignorate prevederile art. 4, 5 și 9 din Legea nr. 317 din 18 iulie 2003 „privind actele normative ale Guvernului și ale altor autorități ale administrației publice centrale și locale”, dispozițiile hotărârii judecătorești, ca act juridic unilateral, emis în baza legii și obligatoriu spre executare.

În această ordine de idei, reclamantul Nicolae Uncuța a solicitat anularea ordinului nr. 33-A din 3 februarie 2017 al Cancelariei de Stat a Republicii Moldova, ca fiind emis ilegal și cu încălcarea competenței.

La 26 iulie 2017, reclamantul Nicolae Uncuța a depus cerere de completare a acțiunii, prin care a solicitat anularea ordinului nr. 33-A din 3 februarie 2017 emis de Cancelaria de Stat a Republicii Moldova; reintegrarea la locul de muncă ocupat anterior eliberării din funcție, în mun. Bălți, cu restabilirea atribuțiilor de serviciu anterior ocupate de „responsabil de coordonarea generală a activității serviciilor publice deconcentrate mun. Bălți”; repararea prejudiciului moral în mărime de un salariu de funcție de 6885 de lei, cauzat prin transferul nelegitim într-o altă funcție. (vol. I, f.d. 86)

Prin hotărârea din 27 decembrie 2017 a Judecătoriei Bălți, sediul central, s-a admis acțiunea depusă de Nicolae Uncuța, s-a anulat ordinul nr. 33-A din 3 februarie 2017 emis de Cancelaria de Stat a Republicii Moldova, s-a restabilit Nicolae Uncuța în atribuțiile de serviciu anterior ocupate – „responsabil de coordonarea generală a activității serviciilor publice deconcentrate mun. Bălți”, s-a încasat de la Cancelaria de Stat a Republicii Moldova în beneficiul lui Nicolae Uncuța suma de 6 885 de lei cu titlu de prejudiciu moral, s-a încetat procesul în partea capătului de cerere cu privire la reintegrarea la locul de muncă ocupat anterior eliberării din funcție. (vol. I, f.d. 123-130)

Prin decizia din 4 septembrie 2018 a Curții de Apel Bălți, s-a admis apelul declarat de Cancelaria de Stat a Republicii Moldova, s-a casat hotărârea din 27 decembrie 2017 a Judecătoriei Bălți, sediul central, în partea restabilirii la locul de muncă și reparării prejudiciului moral și în această parte s-a pronunțat o hotărâre nouă prin care s-a încetat procesul în partea capătului de cerere privind restabilirea atribuțiilor de serviciu ocupate – „responsabil de coordonarea generală a activității serviciilor publice deconcentrate mun. Bălți” și s-a respins ca fiind neîntemeiat

capătul de cerere privind repararea prejudiciului moral, iar în rest s-a menținut hotărârea primei instanțe. (vol. I, f.d. 189-207)

Prin decizia din 15 mai 2019 a Curții Supreme de Justiție, s-a admis recursul declarat de Nicolae Uncuța împotriva deciziei din 4 septembrie 2018 a Curții de Apel Bălți, s-a casat decizia din 4 septembrie 2018 a Curții de Apel Bălți și s-a trimis cauza spre rejudecare la Curtea de Apel Bălți, în alt complet de judecată. (vol. I, f.d. 262-269)

Prin decizia din 26 noiembrie 2019 a Curții de Apel Bălți, s-a casat integral hotărârea primei instanțe și s-a emis o decizie nouă, prin care s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Nicolae Uncuța împotriva Cancelariei de Stat a Republicii Moldova cu privire la contestarea actului administrativ, restabilirea în funcția anterior deținută și repararea prejudiciului moral. (vol. II, f.d. 31-43)

În motivarea soluției, instanța de apel a reținut că numirea în funcție și eliberarea din funcție a șefilor adjuncți ai oficiilor teritoriale a Cancelariei de Stat se face prin hotărâre de Guvern, însă, stabilirea atribuțiilor de serviciu a acestora și modificarea lor se face prin ordinul Secretarului general al Guvernului, care este conducătorul superior al autorității publice centrale în cadrul cărora activează persoanele care dețin funcția în cauză. Prin urmare, constatarea instanței de fond precum că ordinul contestat a fost emis contrar competenței legale, este eronată și contradictorie prevederilor legale relevante, întrucât ține de competența Secretarului general al Guvernului de a stabili atribuțiile de serviciu a angajaților oficiilor teritoriale a Cancelariei de Stat, care este o subdiviziune a Cancelariei de Stat, fără a deține statut de persoană juridică separată.

A remarcat că instanța de fond eronat a concluzionat că ordinul Cancelariei de Stat nr.33-A, din 3 februarie 2017 a fost emis cu încălcarea competenței, întrucât numai actele de numire în funcție și eliberare din funcție a șefilor adjuncți ai Cancelariei de Stat sunt emise de către Guvern, iar actele de stabilire a atribuțiilor de serviciu a acestora urmează a fi emise de către Secretarul general al Guvernului, în acest mod, la caz, nefiind incidente prevederile art. 26 alin. (1) lit. b) din Legea nr.793-XIV din 10 februarie 2000 contenciosului administrativ.

La fel, a indicat că Ordinul Cancelariei de Stat nr.33-A din 3 februarie 2017 privind stabilirea atribuțiilor de serviciu, prin care Nicolae Uncuța a fost desemnat responsabil de raionul Glodeni, nu are nici o legătură cu hotărârea Judecătorei Buiucani mun. Chișinău nr.2-827/2016 din 9 februarie 2016, acesta fiind emis în conformitate cu Regulamentul cu privire la organizarea și funcționarea oficiilor teritoriale ale Cancelariei de Stat și în scopul delimitării competenței teritoriale a exercitării atribuțiilor de serviciu.

La 15 ianuarie 2020, Nicolae Uncuța a declarat recurs împotriva deciziei din 26 noiembrie 2019 a Curții de Apel Bălți, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel, invocând că este neîntemeiată și emisă cu aplicarea eronată a normelor de drept material și neelucidarea circumstanțelor importante cauzei. Iar hotărârea primei instanțe este corectă.

Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că prezentul litigiu a fost soluționat în baza Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000.

Prin Legea nr. 116 din data de 19 iulie 2018, a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

Conform art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 1 aprilie 2019, iar potrivit alin. (2), la data intrării în vigoare a prezentului cod se abrogă Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000.

Conform art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale, însă rezultând din aceeași normă legală, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție va examina admisibilitatea cererii de recurs prin prisma prevederilor Codului de procedură civilă, având în vedere că prezenta procedură de contencios administrativ a fost inițiată până la intrarea în vigoare a Codului administrativ.

Conform art. 245 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Colegiul reține că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată în adresa participanților la proces la 13 decembrie 2019 (vol. II, f.d. 44), iar recurentul a recepționat-o la 2 ianuarie 2020 (vol. II, f.d. 47). Astfel, recursul depus la 15 ianuarie 2020, este declarat în termen.

În conformitate cu art. din 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

La 10 februarie 2020 în adresa intimaților a fost expediată copia cererii de recurs depusă de Nicolae Uncuța cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței la recurs. Până la examinarea admisibilității cererii de recurs, intimații nu au depus referință.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de

fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de Nicolae Unčuța nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 193, 195, 230 și 258 alin. (3) din Codul administrativ, art. 270, 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Nicolae Unčuța.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Galina Stratulat

Dumitru Mardari